

عنوان مقاله:

بررسی روند برنامه ریزی شهری در تبلور آثار معماری شهرهای ایران با تأکید بر معماری اسلامی - ایرانی و تطبیق با فنآوریهای نوین

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا کهرمیر - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

مریم بارانی توانا - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

اکبر کیانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

غلامعلی خمر - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

رویکرد برنامه‌ریزی شهری در تطبیق با اصول و مفاهیم معماری اسلامی - ایرانی میتواند سبب تبلور لایه‌های فرهنگی و مادی گردد به نوعی که باعث ابداع گونه‌ها و سبک‌های نوینی از معماری شود که مشتق از سیر تاریخی روند شهرسازی و معماری اسلامی - ایرانی به انضمام فنآوریهای نوین باشد. هدف مقاله حاضر بررسی سیر و روند برنامه‌ریزی شهری در جهت تبلور آثار معماری شهرهای ایران است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای، اسنادی و بررسی وضعیت شهرهای ایران میباشد. برای آرایه وضعیتها از نتایج پژوهشهای انجام شده در جهت تبیین وضعیت گذشته، حال و آینده (روند تاریخی) استفاده شده است. نتایج نشان میدهد، معماری اسلامی دارای ارزشهای انسانی، سعادت و کمال انسانها و معماری ایرانی شکوه رنگ، هنر و نماد خداپرستی را نمایان میسازد. فنآوریهای نوین در معماری سبزحمایت از زمین، مهارت و استفاده از حداقل فضا را در ارتباط با مواد بیان مینمایند، تطبیق فرآیند برنامه‌ریزی شهری با معماری نیز سبب شکوفایی بیشتر فضاهای شهری میگردد، فاصله برنامه‌ریزی شهری و معماری باعث آشفته‌گی در ابعاد مختلف شهری میگردد که ضرورت همافزایی نتایج در جهت تبلور عینی الگوی شهرسازی نوین را مضاعف مینماید، همچنین پیشنهادها و راهکارهایی در تطبیق وضعیت برنامه‌ریزی شهری با معماری و فنآوریهای نوین آرایه شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه‌ریزی شهری، معماری اسلامی، معماری ایرانی، فنآوریهای نوین شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336665>

